

מנהל החשבונות שרצה להיות משורר

שירה

לעלמה פוגל

כְּשֶׁהִגַּעְתִּי לְתֵל אָבִיב וְהִבְנֵתִי שֶׁהַכֹּל זֶה אֲמָנוֹת
וְכָל הַבֶּקֶע אֲמָנוֹת
וְהַגּוֹף אֲמָנוֹת
וְהַרְקָפוֹת אֲמָנוֹת
וְהָאֵכֶל אֲמָנוֹת
וְהַתְּפָרִיט אֲמָנוֹת
וְהַשְּׁאֲרִיּוֹת אֲמָנוֹת
וְכִסָּא הַכְּבוֹד אֲמָנוֹת

וְכָל זֶה גִּלְתִּי עַל דֶּרֶךְ הַהֶקְסְמוֹת
שֶׁהִלַּכְתִּי לֹא בְּדֶרֶךְ הַבְּשָׂרִים
וְלֹא בְּדֶרֶךְ פְּתִיחַת הַשְּׁעָרִים
רַק בְּדֶרֶךְ מִשְׁעוּלֵי הַהֶקְסְמוֹת
עַד כִּי בִסּוּף לְמַדְתִּי לְדַבֵּר בְּשִׁפְתַּי הַמְּסִתּוּרִין
לְלַחֵשׁ "פֶּסֶל" – כְּלוּמָר אֵינְסִטְלִישֵׁן
"גּוֹף" – כְּלוּמָר מְכַשִּׁיר
וְחַוִּיָּה לְאַסֵּף מִפְתַּחַת. כְּשִׁיר

כְּפִי שִׁמְתִי בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה שֶׁרָאִיתִי פְּרֹפּוֹרְמָנֶס
(מֵאֵת מִי שֶׁאֶהְבָּה הַכִּי הַרְבֵּה בְּעוֹלָם אֲלֻכוֹהוֹל)
כִּי גִלְתִּי שְׁלֻעוֹלָם אֶהְיָ קִטְנָה מְדִי לְעוֹלָם
שְׁלֻעוֹלָם לֹא אֲצַלִּיחַ לְגִשֵּׁר בֵּין קִטְנוּתִי לְגִדּוֹל
כִּי בְרוּחַ הַשְּׁעוֹת רְצִיתִי יוֹתֵר מִכָּלֵם.
וְכָלֵם לֹא יָכֻלוּ כִּי לֹא הִיָּתָה לִי תְמוּרָה לְתֵתֵם.

כֶּן אֶפְשָׁר לוֹמַר: מִי שְׁלֵמָדָה אוֹתִי אֲמָנוּת
 לְמָדָה אוֹתִי גַם אֵיךְ נִרְאָה שְׁבֵרוֹן הָאֵהָבָה
 (לֹא כִמוֹ עֲלָה מָט לְנֶבֶל. כִּמוֹ כְּתָף שְׁנִכְפַּפְתָּ לְסִבֵּל)
 וּמֵאֲזוּ בּוֹדָאוֹת מְחַלֶּטֶת אֲנִי יוֹדַעַת שְׂאִינִי יוֹדַעַת לְאָהֵב דָּבָר
 מִלֵּבֵד הַמִּנְגִּינָה.

וְזֶה דְרָאוֹן הָעוֹלָם
 הַנֶּקֶע
 הַחוּב
 שְׂאִינִי יוֹדַעַת לְאָהֵב

וְשִׁכַל יְגוֹר הַלֵּב מוֹצִיאֲנִי מֵאֲלִיו
 וּמוֹתִירֵנִי לְפִזּוֹ עַל שְׁבֵרוֹנִי כִשֵּׁן חֵלֶב

הפסל של קדישמן

לְצִד הַפֶּסֶל שֶׁל קַדִּישְׁמָן עוֹמְדִים
 בְּצִהְרֵי יוֹמָא, מְתַפַּעֲמִים כַּח
 כְּבֹדָם שֶׁל עֲגוּלִים לֹא יִמִּיתֵנוּ
 כְּבֹדָם שֶׁל עֲגוּלִים לֹא יִבְשְׁרֵנוּ צָרָה
 כְּבֹדָם שֶׁל עֲגוּלִים לֹא יִתְקַשֵּׁר
 יֹאמַר הָלוּ, לָמָּה לֹא בָאתֶם, חֲכָל
 עֲגוּלִים כְּבוֹדִים לֹא יוֹלִיכוּנוּ שׁוֹלֵל
 לְכָבוֹד הָעֲגוּלִים לֹא נִבּוֹא עַל אֲרֻבָּע
 הָעֲגוּלִים בְּכָבוֹדָם לֹא יִמְדְּדוּנוּ בְּזִמָּן
 אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְצִד הַפֶּסֶל
 שֶׁל קַדִּישְׁמָן וּמְבָרְכִים עַל מַעֲשֵׂה
 הַתְּפָאֶרֶת, עַל יַד הָאֶמֶן
 וַיֵּשׁ לָנוּ יְהִיב כִּבִּיר
 פְּרָאִי וּמַעוֹרָר מְצוּקוֹת
 לְהַטְבִּיעַ סִימָן

מנהל החשבונות שרצה להיות משורר

מי יִלְבֹּשׁ עֲזוּז, מי יִשָּׁבֶה תְּכָלִית?
מי יִזְהַר בְּתַכְלֶת, מי יִגְרַר עֶלְבוֹן?
מי יִרְאֶה גּוֹרֵל, מי יִרְאֶה חֲשָׁבוֹן?
כָּלֵנוּ חוֹמְדִים בְּאוֹר הַהָרִים
בְּשִׁבִּיל הַחֶצֶר, בְּדֶרֶכְנוּ לַמֶּלֶךְ
נִפְגַּשׁ אֶת הָאִישׁ שֶׁהִכְרַע עַל גְּבוֹ
לְסַחֵב אֶת עַל הַסְּפָרוֹת, עֲבוֹדָתוֹ
גּוֹזֶרֶת בּוֹ בְּגִידָה, טִינָתוֹ שְׁמוֹרָה
לְצָרִים סָלְוֶהוּ
לְמִי שֶׁאֶמַר שְׂבַמְעִילוּ בְּאֵרוֹת וְהַכְזִיב
לִשְׂוֹא הוּא מִחֹפֶשׁ אֶת הָעֲמוּם שֶׁבְּצִלּוֹל
הֵיכָן שֶׁהִשְׁמִשׁ מִפְּרִשֶׁת כְּזִיו